

RECUM

Herinneringen bij het derde lustrum van Recum

Het is inmiddels 15 jaar geleden dat Recum werd opgericht; met het doel om culturele manifestaties in Reeuwijk toegankelijk te maken voor zo veel mogelijk mensen.

De Rotary heeft zich achter de plannen tot oprichting geschaard, nadat Piet Schenkels (hoboïst) had aangegeven dat hij zich eveneens wilde inzetten voor een dergelijk initiatief. Arthur Offers, namens de Rotary, en Piet Schenkels gingen er eens goed voor zitten om Recum op poten te zetten. En Hans Schouten, ook één van de 'werkers' van het eerste uur. En Agnes, 'de' vrouw achter Piet, die alles regelde rondom de zaal, het programma, het innen van de toegangsgelden en alles wat er maar te regelen was.

Aanvankelijk werd gedacht aan de Raadszaal in het stadhuis waar de concerten dan gegeven zouden worden, maar veel toehoorders konden daar niet worden ontvangen. Uiteindelijk is het De Ark geworden, onder grote dank aan het zittend bestuur van de Ark. En sedert een paar jaar huist Recum in De Brug, ook met veel plezier.

Het was pionieren geblazen in het begin. Veelal probeerden we 2 of 3 concerten te vullen met veelbelovende jongeren, met veel talent en zonder veel podium ervaring. Piet viste die meestal op bij het Prinses Christina Concours. Hij was ook degene die de jongeren begeleidde vóór en bij het optreden en ze een beetje probeerde gerust te stellen. Mooie dingen beleefd in die tijd.

Bijv. die jongen van 16 jaar met een hobo (Piet zijn instrument) die zo zenuwachtig was dat hij de hele middag moeite had om de piano bij te houden.

Toen het concert over was en het publiek hem toch nog een groot applaus gaf brak er kennelijk iets in hem. Hij gaf nog een toegift: en speelde de sterren van de hemel en wist van géén ophouden. Na bijna een half uur ging Piet het podium op; anders had hij nu nog gespeeld.

En een andere keer hadden we een jonge cellist in het programma. Om half drie begonnen we meestal en om vijf minuten voor half drie kwam de jongeman in allerijl aanzetten; hij had nog een ochtend optreden gehad in Vlissingen en zich een beetje verkeken op de afstand (zijn moeder reed). Snel alles klaar gezet en het concert zou beginnen zwaaide hij wanhopig naar Piet. De vloer was van steen en hoe bleef zijn cello nu stil staan tijdens het spelen! Piet wist raad: hij deed zijn eigen broekriem uit; bevestigde die met de ene kant aan de stoel waar

RECUM

de jongeman op zat en de punt van de cello ging in het laatste gaatje. De jongen in kwestie speelde prachtig; hij is nu cellist in het Concertgebouw Orkest.

Of die bijzonder mooie zondagmiddag in een lange en koude winter. Alleen de 'nieuwe' plas was nog niet bevroren en daar wemelde het van de watervogels. Op een dag het bericht dat een 'geelsnavelduiker' was gelokaliseerd; deze vogels leven normaliter in Siberië en uit heel Europa kwamen liefhebbers en waarnemers met foto toestellen met enorme lenzen om dit bijzondere beest te fotograferen. De dag voor het concert kreeg Arthur het bericht dat de pianiste door hevige griep geveld was. Terwijl het hele concert op de piano gericht was. Na veel rondgebel kwam er een oplossing; een Russisch meisje dat tijdelijk in Nederland was en op een conservatorium haar pianospel probeerde te verbeteren vond het prachtig om te mogen invallen.

En bij zijn welkomstwoord zei Arthur dat hij blij was dat in Reeuwijk op deze bijzondere dag twee Russische zeldzaamheden te bewonderen waren.

Of die middag dat de wereld beroemde panfluitster Pirvu (die in Reeuwijk woonde) een concert hield. Het was zó druk dat ook in de vensterbanken van de Ark toeschouwers gingen zitten. En toen nog stoelen op het toneel moesten worden gezet .. 225 toeschouwers, zal nog altijd wel een record zijn! (althoewel de huidige concerten vaak ook heel veel mensen trekken).

De paar toneelstukken die in de Ark werden opgevoerd. Van José de Ruyter bijv. en Nel Kars. En van het toneelgezelschap De Kern, die toen nog in zijn jonge jaren was en nu is uitgegroeid tot een ervaren en erkend gezelschap. Die Nel Kars was ook een bijzondere .. zij speelde altijd personen uit het Koninklijk Huis en speelde in haar ééntje altijd verschillende rollen en personen. Zij zou een avond spelen en kwam zondagmiddag al naar de Ark. Het bestuur natuurlijk aanwezig om haar op te vangen en te helpen bij het versjouwten van haar spullen naar het toneel. Ook dachten we haar te helpen bij het opbouwen van het decor.

Niets was minder waar. Zij duldde géén vreemde handen aan haar spullen. Omdat alles in haar stuk (met die verschillende rollen die zij speelde en al die verkleedpartijen die daar bij hoorden) zo precies paste had alles een strikt bepaalde plaats! Het duurde ongeveer twee en half uur voordat alles op zijn plaats stond .. het afbreken en opbergen ging in een uurtje.

Maar wat een plezier, bij spelers én toeschouwers. Het was zó intiem, omdat je bijna bij elkaar op schoot zat.

RECUM

Over Agnes, van Piet, gesproken die middag dat ze aan het eind van het concert 'ereburger' van Reeuwijk werd voor haar grote verdiensten voor met name Recum!

De zoektocht naar sponsors, nadat de Rotary de eerste jaren mogelijk hadden gemaakt. Ieder jaar weer 'bedelen' bij vooral de plaatselijke ondernemers. Gelukkig dat die Recum over het algemeen een goed hart toedroegen. Ieder jaar weer een zucht van verlichting als de begroting weer was gehaald.

Tot slot nog één bijzondere herinnering. Arthur was géén kenner van klassieke muziek, maar kon er wel van genieten. En zo zou hij een keer een interview geven in een plaatselijke krant om Recum te promoten; door een journaliste die zich bezig hield met cultuur. Toch een beetje nerveus en dus zich tevoren voorbereid op dat interview. Op de vraag wie zijn voorkeur had van de grote componisten zou hij Mahler noemen, want daar genoot hij echt van. Alleen haalde hij Mahler nogal eens door elkaar met Wagner, terwijl hij van diens muziek echt géén liefhebber was. Het interview duurde ruim een uur en verliep eigenlijk best wel goed. Arthur ontspande en toen, aan het eind, kwam de vraag.

Van welke klassieke componist hield hij nu eigenlijk het meest? En Arthur antwoordde: 'Wagner'. Hij zag het pas toen het gedrukt was!

Herinneringen opgetekend door Arthur Offers

Reeuwijk, 16 mei 2008

N.B. : Alle herinneringen zijn niet met betrokkenen afgecheckt, dus voor eigen rekening.